सभमौष् आङ् ॥ १४० ॥

युष्मदस्मदोरु आङ् स्यात् सेभे ऽमि औकारे च परे । ङ इत् । युवाम् । आवाम् । यूयम् । वयम् । त्वाम् । माम् । युवाम् । आवाम् ।

शस्भ्यस्ङसिभ्यस्ङस्सामां नडभ्यम्ततडाकमः ॥ १४१ ॥

युष्मदस्मद्भ्यां परेषामेषां स्थाने न डभ्यम् त त ड आकम् एते क्रमात्स्युः । ड इत् । युष्मान् । अस्मान् ।

एङ् टाङ्यामि ॥ १४२ ॥

युष्मदस्मदोरु एङ् स्याट् टाङ्योः परयोरु आमि च । ङ इत् । त्वया । मया । युवाभ्याम् । आवाभ्याम् । युष्माभिः । अस्माभिः । तुभ्यम् । मह्यम् । युवाभ्याम् । आवाभ्याम् । युष्मभ्यम् । अस्मभ्यम् । त्वत् । मत् । युवाभ्याम् । आवाभ्याम् । युष्मत् । अस्मत् । तव । मम । युवयोः । आवयोः । युष्माकम् । अस्माकम् । अतित्वयाम् । अतिमयाम् । अतियुवयाम् । अत्यावयाम् । अतियुष्मयाम् । अत्यस्मयाम् । क्वद्वयोरर्थस्यापि ग्रहणादेवं सर्वत्र । त्वयि । मयि । युवयोः । आवयोः । युष्मासु । अस्मासु ।

द्वीचीषीणां क्वैरु द्वैरु व्वैस् ते मे वां नौ वस्नसौ वा पादवाक्यादाव् अचवाह्वैवादृग्दृश्यर्थैस् त्वा मा त्व् अमा ॥ १४३ ॥

युष्मदस्मदोरु द्वीचीषीणां क्वैः सह्वितयोस् ते मे । द्वैरु वां नौ । व्वैरु वस्नसौ क्रमाद्वा स्याताम् । अमा युक्तयोस्तु त्वा मा । न तु पादस्य वाक्यस्य चादौ स्थितयोः । न चवाद्यैरदर्शनार्थदृश्यर्थधुभिश्च योगे ।

दामोदरस्त्वावतु मापि मित्र
ददातु ते मे ऽपि मुदं मुकुन्दः ।